

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3950/2529

นาง เเตย แก้วตาโจทก์ นาง ไอ้เซี่ยม แซ่ลี้มจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1546

ย่อ / หลักกฎหมาย

บุตรโจทก์เกิดกับท. สามี่ซึ่งมิได้จดทะเบียนสมรส.ตายแล้วแม่โจทก์ได้ตกลงยินยอมให้บุตรอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของจำเลยแต่อำนาจปกครองก็ยังคงอยู่กับโจทก์ซึ่งเป็นมารดาเมื่อโจทก์ประสงค์จะอุปการะเลี้ยงดูบุตรเองย่อมมีอำนาจกระทำได้เพราะโจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองมีสิทธิกำหนดที่อยู่ของบุตรกรณีไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าได้มีการผิดข้อตกลงกันหรือไม่.โจทก์ฟ้องเรียกบุตรผู้เยาว์สามคนคืนจากจำเลย อ้างว่าเป็นบุตรของโจทก์เกิดแต่นายเท่งเซี่ยง แซ่ลี้ม โดยมีได้จดทะเบียนสมรส และนายเท่งเซี่ยง แซ่ลี้ม ถึงแก่กรรมไปแล้วจำเลยให้การว่า โจทก์ตกลงยกเด็กทั้งสามคนให้จำเลยอุปการะเลี้ยงดู โดยจำเลยยอมให้เงินแก่โจทก์กับยอมยกหนี้ที่บิดาโจทก์เป็นหนี้จำเลยอยู่ให้ด้วย ขอให้ยกฟ้องวันนัดชี้สองสถาน จำเลยแถลงรับว่าผู้เยาว์ทั้งสามคนเป็นบุตรของโจทก์จริงศาลชั้นต้นสั่งคดีสืบพยานโจทก์และจำเลย แล้วพิพากษาให้จำเลยคืนบุตรผู้เยาว์ทั้งสามแก่โจทก์จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นพิจารณาใหม่แล้วพิพากษาไปตามรูปคดีโจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงฟังได้ตามคำฟ้อง คำให้การและคำแถลงรับของจำเลยว่า เด็กชายสิงห์หา แซ่ลี้ม เด็กหญิงหงษ์หยกแซ่ลี้ม และเด็กหญิงรุ่งดาว แซ่ลี้ม เป็นบุตรโจทก์ซึ่งเกิดกับนายเท่งเซี่ยง แซ่ลี้ม สามี่ที่มีได้จดทะเบียนสมรส เมื่อนายเท่งเซี่ยง แซ่ลี้ม ถึงแก่กรรมแล้ว โจทก์ได้ตกลงยินยอมให้บุตรทั้งสามคนอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของจำเลย ปัญหาที่ว่า โจทก์มีสิทธิฟ้องให้จำเลยส่งบุตรทั้งสามคนมาอยู่ในความปกครองของโจทก์หรือไม่เห็นว่าเป็น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1546 บัญญัติว่าเด็กเกิดจากหญิงที่ไม่ได้มีการสมรสกับชายให้ถือว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของหญิงนั้น มาตรา 1566 วรรคท้ายบัญญัติว่า อำนาจปกครองอยู่กับมารดาในกรณีที่บุตรเกิดจากหญิงที่ไม่ได้มีการสมรสกับชายและยังมีได้เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา

คำพิพากษา

1547 และมาตรา 1567บัญญัติว่า ผู้ใช้อำนาจปกครองมีสิทธิ (1) กำหนดที่อยู่ของบุตรและ (4) เรียกบุตรคืนจากบุคคลอื่นซึ่งกับบุตรไว้โดยมิชอบด้วยกฎหมายดังนั้น แม่โจทก์จะได้ตกลงยินยอมให้จำเลยเป็นผู้อุปการะเลี้ยงดูบุตรทั้งสามคนนั้นก็ตาม แต่อำนาจปกครองไม่ได้อยู่กับจำเลยอำนาจปกครองยังคงอยู่กับโจทก์ผู้เป็นมารดา เมื่อโจทก์ประสงค์จะให้ความอุปการะเลี้ยงดูบุตรของโจทก์เองย่อมมีอำนาจกระทำได้ เพราะโจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองมีสิทธิกำหนดที่อยู่ของบุตร กรณีไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าได้มีการผิดข้อตกลงกันหรือไม่ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นพิจารณาใหม่แล้วพิพากษาไปตามรูปคดีนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น"พิพากษากลับ ให้บังคับคดีตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น.

องค์คณะ

ไพจิตร วิเศษโกสิน . ไพรัช วงศ์วัฒนะ . สมบูรณ์ ฤกษ์สำราญ

